

POPPENSPEL FAIRTRADECHOCOLADE

Personages

- een cacaoboer uit het Zuiden (bijv. uit Ghana) (pop met donkere huidskleur en werkkledij)
- een opkoper van de chocoladefabriek (pop met blanke huidskleur en deftige kledij)
- een vertegenwoordiger van Oxfam wereldwinkels (pop met blanke huidskleur en deftige kledij, draagt eventueel een stickertje of een badge met het logo van Oxfam)

Attributen

- Cacaobonen (of iets daarvoor kan doorgaan, bijv. bruine kralen, bolletjes crêpepapier,...) in een jute zakje.
- Speelgeld, dat we in het verhaal 'monnie' noemen, maar je kan er ook voor kiezen om de naam van de munt uit het land van de cacaoboer te gebruiken.
- Een verpakking van chocolade met het logo van Oxfam erop.

Decor

Een cacaoplantage (bijv. een foto van een cacaoplantage op groot formaat printen en achter de speelpoppen hangen, of een cacaoplantage schilderen of tekenen op een groot blad,...)

Verhaal

DEEL 1

De cacaoboer komt werken op zijn plantage. Hij doet de cacaobonen één voor één in de jute zak.

Cacaoboer: "Oef! Wat een zwaar werk! Ik zal blij zijn als alle zakken gevuld zijn met cacaobonen! Een jaar lang heb ik hard gewerkt om deze cacaobonen zo mooi en groot te krijgen. Eerst heb ik de cacaobomen goed verzorgd. Dan heb ik cacaovruchten van de bomen geplukt. Ik heb de cacaovruchten opengesneden en de bonen eruit gehaald. Die bonen heb ik laten drogen in de zon. Nu zijn ze eindelijk klaar. Morgen is het de grote dag. Dan komt de opkoper van de chocoladefabriek. Hij komt naar mijn bonen kijken.

Waarschijnlijk zal hij er mij veel geld voor geven, want het zijn zulke mooie bonen! Van die bonen maken ze in de fabriek chocolade, zoals bijvoorbeeld paaseieren. Oh, wat kijk ik uit naar morgen, dan zal ik het geld krijgen dat ik verdien voor mijn harde werk! Nu ben ik moe. Ik ga naar huis. Morgen kom ik terug om de opkoper te ontmoeten."

De cacaoberoer zet de zak met cacaoenen op de grond en gaat weg. De opkoper komt op. Hij opent de zak met cacaoenen en neemt een boon in zijn hand en keurt die. Plots komt de cacaoberoer ook haastig aangelopen.

Cacaoberoer: "Ik heb hard gewerkt en erg mijn best gedaan om de mooiste bonen te plukken. Ik heb zelfs mijn zoon laten meehelven werken zodat ik lekker veel en mooie cacaoenen voor je heb. Dan ga ik eindelijk centen verdienen voor mijn harde werk."

Opkoper: "Vind jij dít mooie cacaoenen?"

Cacaoberoer: "Euh... ja ... ik... ik vind van wel ja! Kijkt u toch eens wat een mooie kwaliteit! Zo'n mooie, bruine, dikke bonen! Daar zal ik toch wel veel geld voor krijgen?"

Opkoper: "Zo mooi en dik vind ik deze bonen niet, daarvoor ga ik niet veel betalen hoor!"

Cacaoberoer: "Ik zou toch 100 monnie willen krijgen voor deze zak bonen!"

Opkoper: "Ik geef je er 30 monnie voor, niet meer!"

Cacaoberoer: "Wat? Maar 30 monnie dat is veel te weinig! Ik heb een heel jaar hard gewerkt! We hebben zelfs een stuk bos gekapt om nog meer cacaoenen te planten! Met 30 monnie kan ik niet genoeg eten kopen voor mijn kinderen! Met 30 monnie kan ik mijn kinderen niet naar school laten gaan, of de dokter laten komen als dit nodig is! Ik heb echt meer geld nodig meneer!"

Opkoper: "40 monnie, meer kan ik echt niet voor de bonen geven, beste boer!"
Ik moet nog wat overhouden om mijn tweede auto af te betalen en een nieuw computerspelletje te kopen voor mijn zoon!"

De opkoper geeft 4 briefjes aan de boer en neemt de zak en vertrekt. De cacaoberoer laat het hoofd hangen.

Cacaoboer: "Wat verschrikkelijk. Nu heb ik veel te weinig geld gekregen. Dit is een ramp! Waarom is er niemand anders aan wie ik mijn bonen kan verkopen?! Als ik zo weinig geld krijg voor al mijn werk, dan kan ik niet goed leven."

De houding van de cacaoboer verandert van verdrietig naar strijdlustig.

Cacaoboer: "Hier ga ik het niet bij laten! Als het zo zit, stop ik met werken! Dan kan de opkoper zijn bonen ergens anders gaan zoeken! Ik staak!"

De cacaoboer gaat kwaad weg

DEEL 2

De vertegenwoordiger van Oxfam komt op de plantage.

Vertegenwoordiger Oxfam: "Hallo, is daar iemand?"
De cacaoboer komt erbij.

Cacaoboer: "Dag meneer, ik ben hier, kan ik u helpen?"
Vertegenwoordiger Oxfam: "Ik zoek de boer van deze mooie cacaoplantage."

Cacaoboer: "Dat ben ik!"
Vertegenwoordiger Oxfam: "Beste boer, ik heb een belangrijke vraag voor u. Ik ben geïnteresseerd in uw cacaobonen. Ik wil dat jij voor mij mooie cacaobonen kweekt. Ik zal er u goed voor betalen. Ik beloof je dat ik je 100 monnie geef per zak bonen. Ik wil je zelfs nog extra geld geven als je met dat geld iets goeds doet voor het dorp. Zo kan je bijvoorbeeld samenwerken met de andere boeren in het dorp, om samen nog meer bonen te kweken.

Cacaoboer: "Oh, wat een goed idee, ik vind dat een heel goed voorstel! Op die manier wil ik wel terug werken!"

Vertegenwoordiger Oxfam: "Fantastisch! De chocolade die gemaakt wordt van jouw bonen krijgt een speciaal logo, het Oxfam logo. Als mensen chocolade kopen met dit logo, dan weten ze dat de cacaoboeren een eerlijk loon hebben gekregen voor hun werk."

De vertegenwoordiger van Oxfam toont de verpakking van de chocolade aan de kinderen. De vertegenwoordiger van Oxfam schudt de hand van de boer.

Vertegenwoordiger Oxfam: Tot volgend jaar, dan kom ik terug om jouw bonen te kopen aan een goede prijs."

*De vertegenwoordiger van Oxfam gaat weg.
De cacaoboer treuzelt nog even op de plantage.
De opkoper komt weer op.*

Opkoper: "Dag boer, ik kom even kijken naar de plantage, om te zien of er volgend jaar weer bonen zullen klaar staan voor mij."

Cacaoboer: "Dag meneer, ik heb met de andere boeren afgesproken dat we onze bonen aan iemand anders verkopen. Hij geeft ons genoeg monnie zodat ik samen met de andere boeren een schuur en een grote waterput kan bouwen. Dan kunnen we nog meer bonen kweken. Dus, u kan alleen onze bonen kopen als u een eerlijke prijs betaalt.

Opkoper: humt en gaat weg.

Cacaoboer: "Wat ben ik blij! Als ik met meer boeren samen werk, kunnen we meer bonen kweken en verdienen we genoeg monnie om eten en kleren te kopen voor onze kinderen.

De cacaoboer gaat weg